

Publicerad 2008-09-13 15:43 av Mi

en natt och en enda stor röra

jag vill ju bara vara som dem

"hur många vänner behöver man för att överleva?"

Vi kastar rollen som offer mellan oss och jag känner mig ömsom elak ömsom sårad och arg.

Besviken på min egen förmåga att slicka röv.

Besviken på min egen förmåga att inte vara jag.

det låter så bra när du säger det

förmågan att inte bry sig. jag skulle kunna döda för den

"Hur många vänner behöver man för att överleva?"

han väcker mig med psykisk tortyr och jag inser hur illa jag prioriterar

"var är johan?" frågar jag mig och inser inte att han står rakt framför mig

det är bara jag själv som står ivägen

Förblindad av känslan att inte passa in och inte höra hemma när det enda jag behöver är du du du

vi går nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mi med Poeter.se id #8899 innehar upphovsrätten